14/07/2022

Αναγόρευση του Οικουμενικού Πατριάρχη σε Επίτιμο Δημότη Ιωαννίνων – “Η οικολογική ευαισθησία του λαού των Ιωαννίνων έχει την ευλογία της Εκκλησίας”

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος αναγορεύτηκε, σε ειδική τελετή που πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Τρίτης, 12 Ιουλίου 2022, Επίτιμος Δημότης του Δήμου Ιωαννιτών. Η τελετή πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννίνων, παρουσία του επιχωρίου Μητροπολίτη Ιωαννίνων κ. Μαξίμου, και άλλων Ιεραρχών, της υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνας Μενδώνη, ως εκ προσώπου της Κυβερνήσεως, των υφυπουργών Περιβάλλοντος

και Ενέργειας Γεωργίου Αμυρά, και Προστασίας του Πολίτη Ελευθερίου Οικονόμου, βουλευτών, του Περιφερειάρχη Ηπείρου, του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και εκπροσώπων όλων των τοπικών αρχών.

Τον Παναγιώτατο καλωσόρισε ο Δήμαρχος της πόλεως των Ιωαννίνων Ελλογιμ. Μωυσής Ελισάφ, ο οποίος με θερμούς λόγους αναφέρθηκε στην προσωπικότητα και τη διακονία του Πατριάρχου.

"Έρχεστε λοιπόν, τώρα και σήμερα, σεις ο Πατριάρχης του Γένους των Ρωμιών στον τόπο μας και μας κάνετε την ύψιστη τιμή να δέχεστε να γίνετε και να λέγεστε συμπολίτης μας. Βέβαια έτσι είναι η υγιής διαδρομή των πραγμάτων, αφού μονάχα ο μεγάλος μπορεί να γίνει μικρός! Σε μας τους μικρούς όμως η αφορμή πρέπει να γίνει έναρξη να απαιτήσουμε εσωτερική, αλλά και εκπεφρασμένη απάντηση ο καθένας μας προσωπικά, και όλοι μαζί ως κοινωνία, στο πώς νοηματοδοτούμε την λέξη «Πατριάρχης».

Μέσα σε ένα κόσμο διαρθρωμένο σπονδυλωτά, οι διοικητικές αρμοδιότητες φαντάζουν πολλές φορές ως το κυρίως θέμα, ενώ δεν είναι πάρα θεσμική εξυπηρέτηση. Την ποιότητα του οποιουδήποτε την αναδεικνύει η "πίεση" της αρχής την οποία ανέλαβε, γιατί κατά την αρχαία παροιμία «Ἀρχή ἄνδρα δείκνυσι»."

Ο Ελλογιμότατος κ. Ελισάφ σημείωσε σε άλλο σημείο της ομιλίας του:

"Όλα όσα κατορθώσατε δεν είναι για Σας αφορμή κομπασμού, γιατί «ο κομπασμός δεν συνίσταται απλώς στο να μεγαλοποιούμε αυτό που κάνουμε, αλλά έχει να κάνει με την απροθυμία να αναγνωρίσουμε ότι αυτό που κάναμε εξαρτάται και από την συμβολή των άλλων», όπως και πάλι μας θυμίζει ο Άλασντερ Μακιντάιρ. Κανένας δεν σώζεται μόνος του.

Παναγιώτατε, Εσείς είστε μια λαμπάδα και ένας λύχνος στην λυχνία της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης, που δαπανάται χάριν της αγάπης αυτών που έχει να φωτίσει. Περάσατε από την σοφία της τραγωδίας του Σοφοκλή «Φιλοκτήτης», που μας διδάσκει ότι «ο τοξότης είναι ευφυής, όταν με τα βέλη του ουσιαστικά στοχεύει όχι απλώς ένα εξωτερικό στόχο, αλλά τον εαυτό του» και συνεχίσατε με την διδασκαλία της Γραφής (που περιλαμβάνεται στο 21ο κεφάλαιο του Δευτερονομίου), ότι οι πιστεύοντες είναι μία οικογένεια και στις κοινωνίες τους όποιος βρίσκει ένα πράγμα ή ένα ζώο το φυλάει μέχρι να βρεθεί ο ιδιοκτήτης.

Σεις βρήκατε τον θησαυρό και τον φυλάτε σωστά για τους μελλοντικούς

ιδιοκτήτες, ακόμα και γι’ αυτούς που είναι «ἀπειθεῖς καί ἐρεθισταί» και «συμβολοκοποῦν οἰνοφλυγοῦντες»!! Άλλωστε «Ποιμήν ἐστί τῶν προβάτων, πᾶς ὁ τό διδασκαλικόν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐγκεχειρισμένος ἀξίωμα» διευκρινίζει ο αρχαίος «μακαριστός Ερμηνευτής»!!”

Αναφερόμενος στους λόγους της αποφάσεως για την αναγόρευση του Παναγιωτάτου σε Επίτιμο Δημότη ο κ. Δήμαρχος σημείωσε:

“Θέλαμε, Παναγιώτατε, να Σας πολιτογραφήσουμε συμπατριώτη μας, όχι γιατί το χρειάζεστε Εσείς ή το έχετε ανάγκη, αλλά γιατί ήταν και θα είναι για μας η πνευματική σας παρουσία, ανάμεσά μας, βοήθεια ώστε να επιλέξουμε μόνιμο “δωμάτιο” παραμονής την συνθήκη εγκατάλειψης της φιλαυτίας! «Γιατί όσοι δουλεύουν μεγαλύτερο σκοπό, μπορεί να βάλουν τον σκοπό στη δούλεψή τους», όπως μας επισημαίνει στο «Φονικό στην Εκκλησία» ο T. S. Eliot. Και γιατί μια τέτοια απόφαση εξυπονοεί για την υλοποίησή της προσπάθεια για συνεχή αποδοχή του κόπου, προκειμένου σ’ αυτή την διαδρομή να μη «συμπλεχθεί» πικρία για έναν κόπο που μοιάζει ατελέσφορος.”

Αμέσως μετά ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Εντιμ. κ. Δημήτριος Παπαγεωργίου, ανέγνωσε την απόφαση ανακηρύξεως του Οικουμενικού Πατριάρχη σε Επίτιμο Δημότη, και ακολούθως ο Δήμαρχος Ιωαννιτών απένειμε στον Παναγιώτατο το χρυσό μετάλλιο της πόλης και τον σχετικό Πάπυρο με την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου.

Η αντιφώνηση του Οικουμενικού Πατριάρχη

Στην αντιφώνησή του ο Οικουμενικός Πατριάρχης, αφού εξέφρασε την συγκίνηση και την χαρά του που επισκέπτεται και πάλι τα Ιωάννινα, κατόπιν προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Μαξίμου, ύστερα από 23 χρόνια από την πρώτη Πατριαρχική επίσκεψή του, αναφέρθηκε στους ιστορικούς δεσμούς της πρωτεύουσας της Ηπείρου με την Μητέρα Εκκλησία, αλλά και στις σύγχρονες οικολογικές δράσεις των Ιωαννιτών, οι οποίες ταυτίζονται με το πνεύμα και τις πρωτοβουλίες του Οικουμενικού Θρόνου.

“Τα Ιωάννινα, μεταγενεστέρα έδρα του Δεσποτάτου της Ηπείρου, παλαιόθεν είναι πόλις περιώνυμος διά την αρχοντιάν, την φιλογένειαν και το φιλοπρόοδον του Λαού της, διά την καλλιέργειαν των γραμμάτων και του εμπορίου, διά την γενναιόδωρον εισφοράν εις έργα πολιτισμού, φιλοπατρίας, ευποιίας και κοινωνικής αλληλεγγύης, ενώ αξιοσημείωτος πάντοτε τυγχάνει η ευσέβεια των Ιωαννιτών.

Τούτων πάντων ένεκεν, είναι η πόλις σας και αντικείμενον πολλής εγκαυχήσεως

της Μητρός Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, και του Πατριάρχου προσωπικώς. Άλλωστε, η πόλις αύτη έδωσεν εις τον άγιον Αποστολικόν Θρόνον της Κωνσταντινουπόλεως πέντε Μητροπολίτας της ως Οικουμενικούς Πατριάρχας: Θεόληπτον Α΄, Ματθαίον Β΄, Παρθένιον Β΄ τον Μάρτυρα, Γαβριήλ Δ΄ και Ιωακείμ Β΄, εκ των οποίων ο Παρθένιος και γέννημα και θρέμμα της πόλεως.

Παραλλήλως, ο διατελέσας Μητροπολίτης Ιωαννίνων Γρηγόριος ο Καλλίδης έχει αναγνωρισθή επισήμως υπό της Μητρός Εκκλησίας ως Άγιος. Αντιλαμβάνεσθε λοιπόν ότι και μόνον η αναφορά του ονόματος των Ιωαννίνων φέρει εις τον νούν ημών των εν Φαναρίω άλυσιν ολόκληρον ωραίων συνειρμών, οι οποίοι γίνονται αφορμή να αναφέρωμεν εις τον Θεόν θερμήν προσευχήν υπέρ της πόλεως και του λαού της και υπέρ όλης της ομωνύμου Θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως.

Τελευταίως, μας συγκινεί ιδιαιτέρως η αύξησις της οικολογικής ευαισθησίας των Ιωαννιτών, η οποία εκδηλούται με πλήθος συναφών πρωτοβουλιών και ενεργειών του Δήμου και της Μητροπόλεως, αξίων παντός επαίνου!

Ο «Κυτταρόκηπος», η οικολογική κηποτεχνία και εν γένει διαχείρισις του πρασίνου, τα περιποιημένα αστικά αλσύλλια, το πλήθος των ανθοκαλλιεργειών, η συμβολή εις την αειφόρον ανάπτυξιν με συγκεκριμένας ενεργείας, το Ολοκληρωμένον Πρόγραμμα Ανταποδοτικής Ανακυκλώσεως με τα «Σπιτάκια» του, η αξιοποίησις των Πρασίνων Δημοσίων Συμβάσεων και πολλά άλλα βεβαιούν του λόγου το αληθές. Αυτά πολύ μας χαροποιούν και σας συγχαίρομεν από καρδίας, ευχόμενοι «περισσεύειν μάλλον» και εν τοις εφεξής!

Άλλωστε, από παλαιότερον έχομεν υπογραμμίσει ότι «ο σεβασμός και η προστασία της κτίσεως είναι διάστασις της πίστεώς μας, περιεχόμενον της ζωής μας εν τη Εκκλησία και ως Εκκλησίας. Η ιδία η ζωή της Εκκλησίας είναι βιωμένη οικολογία, έμπρακτος σεβασμός και μέριμνα διά την Δημιουργίαν». Η οικολογική σας λοιπόν ευαισθησία, Αρχόντων και λαού των Ιωαννίνων, έχει ολόθυμον την ευλογίαν της Εκκλησίας και είθε να σας μιμηθούν και πολλοί άλλοι!”

Απευθυνόμενος προς τον Δήμαρχο Ιωαννιτών είπε ότι του προκάλεσε ιδιαίτερη συγκίνηση το Αναστάσιμο μήνυμα προς τους Δημότες του, που εξέδωσε το περασμένο Πάσχα.

“Ήτο μία λίαν ευχάριστος έκπληξις! Εθαυμάσαμε την ευρύτητα του πνεύματος και τον σεβασμόν προς την Χριστιανικήν Θρησκείαν και την Ορθόδοξον Εκκλησίαν ενός αφωσιωμένου τέκνου του παλαιού Ισραήλ, ενός διακεκριμένου στελέχους και

ηγέτου της Ισραηλιτικής Κοινότητος των Ιωαννίνων! Σας συγχαίρομεν από καρδίας και θα ηυχόμεθα τοιούτον πνεύμα αλληλοκατανοήσεως και σεβασμού να επεκράτει πάντοτε και πανταχού!

Είσθε άξιος παντός επαίνου και είμεθα βέβαιοι ότι τούτο το αναγνωρίζουν και εκτιμούν όλοι οι δημόται σας, τόσον οι Χριστιανοί όσον και οι Ισραηλίται. Γνωρίζετε ασφαλώς ότι το Οικουμενικόν Πατριαρχείον διατηρεί από πολλών ετών διαύλους θερμής επικοινωνίας, διαλόγου και ειλικρινούς αγάπης, όχι μόνον με την Ισραηλιτικήν Κοινότητα της Τουρκίας, αλλά και γενικώτερον με τα ανά τον κόσμον τέκνα του Ιουδαισμού.

Το αυτό ενθαρρύνομεν όλας τας επί μέρους Εκκλησίας να πράττουν, διότι επί τέλους ο Σωτήρ ημών Κύριος Ιησούς Χριστός εκ του γένους του Ισραήλ προέρχεται το κατ' άνθρωπον, καθώς και η Θεοτόκος, οι Απόστολοι και οι πρώτοι ημών Άγιοι, ενώ τόσον η Πίστις ημών, όσον και η Λατρεία μας, βαθείας έχουν τας ρίζας των εις τον κόσμον, τα ιερά πρόσωπα και κείμενα και την λατρείαν του παλαιού Ισραήλ.

Κατά την τελευταίαν μάλιστα επίσημον επίσκεψιν ημών εις Η.Π.Α. εδέχθημεν μεγάλας τιμάς από μέρους των κορυφών της εν Αμερική Ισραηλιτικής παροικίας και είχομεν την ευκαιρίαν να υπογραμμίσωμεν και τότε τας αληθείας αυτάς. Αλλ' επ' αυτού τόσον."

Αναφερόμενος στην τιμητική απόφαση του Δήμου Ιωαννιτών να τον αναγορεύσει Επίτιμο Δημότη του, ο Παναγιώτατος επεσήμανε:

"Αποδεχόμεθα μετά πολλής συγκινήσεως και βαθυτάτων ευχαριστιών την γινομένην τιμήν, επιγράφοντες όπως πάντοτε αυτήν εις τον άγιον Αποστολικόν και Οικουμενικόν Πατριαρχικόν ημών Θρόνον μάλλον, παρά εις το πρόσωπον ημών!

Όσον αφορά εις ημάς προσωπικώς, την αισθανόμεθα ως ευθύνην μάλλον και υποχρέωσιν να αγρυπνούμεν περισσότερον εις τας προσευχάς υπέρ των νέων συνδημοτών ημών και της πατρίδος των, που θα την αισθανόμεθα του λοιπού και ημετέραν.

Είθε ο Θεός να ευλογή και να προστατεύη τα Ιωάννινα και όλους ανεξαιρέτως τους Γιαννιώτας από παντός κινδύνου και πάσης θλίψεως και ανάγκης, και να χαρίζη εις όλην την Ήπειρον και τους Ηπειρώτας πλουσίας τας δωρεάς Του!"

Νωρίτερα, ο Οικουμενικός Πατριάρχης πραγματοποίησε προσκυνηματικές επισκέψεις στον Ιερό Ναό του πολιούχου των Ιωαννίνων Νεομάρτυρος Αγίου Γεωργίου, όπου προσκύνησε τα εκεί φυλασσόμενα ιερά του λείψανα, και στον

, όπου ενημερώθηκε για τις
πλούτο των επιτοίχιων
αι παιδιά που χόρεψαν στην

ΔΗΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙ

ΔΗΜΟΣ Ι

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΔΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΤΩΝ

ΑΝΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ
ΕΙΣ ΕΠΙΤΙΜΟΝ ΔΗΜΟΤΗΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
12 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022

Ακολουθούν τα πλήρη κείμενα των ομιλιών

Αντίφωνηση του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου κατά την ανακήρυξη Αυτού σε Επίτιμο Δημότη Ιωαννίνων

(Ιωάννινα, 12 Ιουλίου 2022)

Ἐντιμότατε Δήμαρχε Ἰωαννιτῶν Καθηγητὰ κύριε Μωυσῆ Ἐλισάφ,

Ἐντιμότατε κύριε Πρόεδρε τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου,

Κύριοι Ἀντιδήμαρχοι καὶ πάντα τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, Ἐκλεκτοὶ παρόντες

Ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καὶ χαρὰν αἰσθανόμεθα εὑρισκόμενοι εἰς τὴν ὡραίαν καὶ ἱστορικὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων καὶ μάλιστα ἐν μέσῳ ὑμῶν. Διατηροῦμεν ζωηρὰς καὶ ὑπερόχους πάντοτε ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν πρὸ εἰκοσιτριῶν καὶ πλέον ἐτῶν, κατὰ Μάϊον τοῦ 1999, πρώτην ἐπίσημον Πατριαρχικὴν ἡμῶν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἠπείρου, ἂν καὶ δυστυχῶς πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀγαπητὰ πρόσωπα ποὺ συναντήσαμε τότε ἐδῶ, ἐν οἷς καὶ πρῶτος ὁ τότε Μητροπολίτης Ἰωαννίνων ἀοίδιμος ἀδελφὸς Θεόκλητος, δὲν εὑρίσκονται πλέον μαζί μας. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι μᾶς συνοδεύει ὅλους ἡ ἀγάπη των ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

Ἤδη, κατόπιν εὐγενοῦς προσκλήσεως τοῦ νέου Ποιμενάρχου Ἱερωτάτου ἀδελφοῦ κυρίου Μαξίμου, πραγματοποιοῦμεν δευτέραν ἐπίσημον ἐπίσκεψιν εἰς τὴν πόλιν τῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους Ἀθανασίου Ψαλλίδα, Λάμπρου Φωτιάδου καὶ Νεοφύτου Δούκα, τὴν πόλιν τῶν Ζωσιμάδων, τοῦ Καπλάνη, τοῦ Χατζηκώστα, τοῦ Γεωργίου Σταύρου καὶ ἄλλων μεγατίμων Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Παϊσίου τοῦ Ἁγιορείτου καὶ τῶν Θυρανοιξίων τοῦ νέου Ναοῦ του! Δόξα τῷ Θεῷ, ποὺ μετὰ ἀπὸ τόσα ἔτη ἀξιούμεθα νὰ κομίσωμεν ἐκ νέου ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸν Φανάριον τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὴν εὐλογίαν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ἀξιονόμαστον Λαὸν καὶ τοὺς ἐντίμους Ἄρχοντας τῆς πόλεως καὶ ὅλης τῆς εὐάνδρου Ἠπείρου!

Τὰ Ἰωάννινα, μεταγενεστέρα ἕδρα τοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἠπείρου, παλαιόθεν εἶναι πόλις περιώνυμος διὰ τὴν ἀρχοντιάν, τὴν φιλογένειαν καὶ τὸ φιλοπρόοδον τοῦ Λαοῦ της, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν γενναιόδωρον εἰσφορὰν εἰς ἔργα πολιτισμοῦ, φιλοπατρίας, εὐποιΐας καὶ κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, ἐνῷ ἀξιοσημείωτος πάντοτε τυγχάνει ἡ εὐσέβεια τῶν Ἰωαννιτῶν. Τούτων πάντων ἕνεκεν, εἶναι ἡ πόλις σας καὶ ἀντικείμενον πολλῆς ἐγκαυχήσεως τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τοῦ Πατριάρχου προσωπικῶς.

Ἄλλωστε, ἡ πόλις αὕτη ἔδωσεν εἰς τὸν ἅγιον Ἀποστολικὸν Θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως πέντε Μητροπολίτας της ὡς Οἰκουμενικοὺς Πατριάρχας: Θεόληπτον Α΄, Ματθαῖον Β΄, Παρθένιον Β΄ τὸν Μάρτυρα, Γαβριὴλ Δ΄ καὶ Ἰωακεὶμ

Β΄, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ Παρθένιος καὶ γέννημα καὶ θρέμμα τῆς πόλεως. Παραλλήλως, ὁ διατελέσας Μητροπολίτης Ἰωαννίνων Γρηγόριος ὁ Καλλίδης ἔχει ἀναγνωρισθῆ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ὡς Ἅγιος. Ἀντιλαμβάνεσθε λοιπὸν ὅτι καὶ μόνον ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὀνόματος τῶν Ἰωαννίνων φέρει εἰς τὸν νοῦν ἡμῶν τῶν ἐν Φαναρίῳ ἄλυσιν ὁλόκληρον ὡραίων συνειρμῶν, οἱ ὁποῖοι γίνονται ἀφορμὴ νὰ ἀναφέρωμεν εἰς τὸν Θεὸν θερμὴν προσευχὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ τοῦ λαοῦ της καὶ ὑπὲρ ὅλης τῆς ὁμωνύμου Θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως.

Τελευταίως, μᾶς συγκινεῖ ἰδιαιτέρως ἡ αὔξησις τῆς οἰκολογικῆς εὐαισθησίας τῶν Ἰωαννιτῶν, ἡ ὁποία ἐκδηλοῦται μὲ πλῆθος συναφῶν πρωτοβουλιῶν καὶ ἐνεργειῶν τοῦ Δήμου καὶ τῆς Μητροπόλεως, ἀξίων παντὸς ἐπαίνου! Ὁ «Κυτταρόκηπος», ἡ οἰκολογικὴ κηποτεχνία καὶ ἐν γένει διαχείρισις τοῦ πρασίνου, τὰ περιποιημένα ἀστικὰ ἀλσύλλια, τὸ πλῆθος τῶν ἀνθοκαλλιεργειῶν, ἡ συμβολὴ εἰς τὴν ἀειφόρον ἀνάπτυξιν μὲ συγκεκριμένας ἐνεργείας, τὸ Ὁλοκληρωμένον Πρόγραμμα Ἀνταποδοτικῆς Ἀνακυκλώσεως μὲ τὰ «Σπιτάκια» του, ἡ ἀξιοποίησις τῶν Πρασίνων Δημοσίων Συμβάσεων καὶ πολλὰ ἄλλα βεβαιοῦν τοῦ λόγου τὸ ἀληθές.

Αὐτὰ πολὺ μᾶς χαροποιοῦν καὶ σᾶς συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας, εὐχόμενοι «περισσεύειν μᾶλλον» καὶ ἐν τοῖς ἐφεξῆς! Ἄλλωστε, ἀπὸ παλαιότερον ἔχομεν ὑπογραμμίσει ὅτι «ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ προστασία τῆς κτίσεως εἶναι διάστασις τῆς πίστεώς μας, περιεχόμενον τῆς ζωῆς μας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὡς Ἐκκλησίας. Ἡ ἰδία ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι βιωμένη οἰκολογία, ἔμπρακτος σεβασμὸς καὶ μέριμνα διὰ τὴν Δημιουργίαν». Ἡ οἰκολογική σας λοιπὸν εὐαισθησία, Ἀρχόντων καὶ λαοῦ τῶν Ἰωαννίνων, ἔχει ὁλόθυμον τὴν εὐλογίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ εἴθε νὰ σᾶς μιμηθοῦν καὶ πολλοὶ ἄλλοι!

Προσωπικῶς ἐσεῖς, ἀγαπητὲ κ. Δήμαρχε, μᾶς συνεκινήσατε ἰδιαιτέρως, καθὼς εἰς τὰ μέσα κοινωνικῆς δικτυώσεως ἐνετοπίσαμε καὶ ἐμελετήσαμε κατὰ τὸ παρελθὸν Πάσχα τὸ ὑπέροχον Ἀναστάσιμον μήνυμά σας πρὸς τοὺς δημότας σας. Ἦτο μία λίαν εὐχάριστος ἔκπληξις! Ἐθαυμάσαμε τὴν εὐρύτητα τοῦ πνεύματος καὶ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἑνὸς ἀφωσιωμένου τέκνου τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ, ἑνὸς διακεκριμένου στελέχους καὶ ἡγέτου τῆς Ἰσραηλιτικῆς Κοινότητος τῶν Ἰωαννίνων! Σᾶς συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας καὶ θὰ ηὐχόμεθα τοιοῦτον πνεῦμα ἀλληλοκατανοήσεως καὶ σεβασμοῦ νὰ ἐπεκράτει πάντοτε καὶ πανταχοῦ! Εἶσθε ἄξιος παντὸς ἐπαίνου καὶ εἴμεθα βέβαιοι ὅτι τοῦτο τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ ἐκτιμοῦν ὅλοι οἱ δημόται σας, τόσον οἱ Χριστιανοὶ ὅσον καὶ οἱ Ἰσραηλῖται.

Γνωρίζετε ἀσφαλῶς ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διατηρεῖ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν διαύλους θερμῆς ἐπικοινωνίας, διαλόγου καὶ εἰλικρινοῦς ἀγάπης, ὄχι μόνον μὲ τὴν

Ἰσραηλιτικὴν Κοινότητα τῆς Τουρκίας, ἀλλὰ καὶ γενικώτερον μὲ τὰ ἀνὰ τὸν κόσμον τέκνα τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ. Τὸ αὐτὸ ἐνθαρρύνομεν ὅλας τὰς ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίας νὰ πράττουν, διότι ἐπὶ τέλους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἰσραὴλ προέρχεται τὸ κατ' ἄνθρωπον, καθὼς καὶ ἡ Θεοτόκος, οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ πρῶτοι ἡμῶν Ἅγιοι, ἐνῶ τόσον ἡ Πίστις ἡμῶν, ὅσον καὶ ἡ Λατρεία μας, βαθείας ἔχουν τὰς ρίζας των εἰς τὸν κόσμον, τὰ ἱερὰ πρόσωπα καὶ κείμενα καὶ τὴν λατρείαν τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ. Κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα ἐπίσημον ἐπίσκεψιν ἡμῶν εἰς Η.Π.Α. ἐδέχθημεν μεγάλας τιμὰς ἀπὸ μέρους τῶν κορυφῶν τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἰσραηλιτικῆς παροικίας καὶ εἴχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπογραμμίσωμεν καὶ τότε τὰς ἀληθείας αὐτάς. Ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ τόσον.

Εἶναι γεγονός, κ. Δήμαρχε, κ. Πρόεδρε καὶ ἀξιότιμα Μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅτι πολλαὶ πόλεις ἐφιλοτιμήθησαν νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν σεβασμόν των πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν ἱερὸν θεσμὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀναγορεύοντες τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην εἰς Ἐπίτιμον Δημότην των. Εἰς αὐτὰς προστίθεται σήμερον ἡ περίβλεπτος πρωτεύουσα τῆς Ἠπείρου.

Ἀποδεχόμεθα μετὰ πολλῆς συγκινήσεως καὶ βαθυτάτων εὐχαριστιῶν τὴν γινομένην τιμήν, ἐπιγράφοντες ὅπως πάντοτε αὐτὴν εἰς τὸν ἅγιον Ἀποστολικὸν καὶ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχικὸν ἡμῶν Θρόνον μᾶλλον, παρὰ εἰς τὸ πρόσωπον ἡμῶν! Ὅσον ἀφορᾶ εἰς ἡμᾶς προσωπικῶς, τὴν αἰσθανόμεθα ὡς εὐθύνην μᾶλλον καὶ ὑποχρέωσιν νὰ ἀγρυπνοῦμεν περισσότερον εἰς τὰς προσευχὰς ὑπὲρ τῶν νέων συνδημοτῶν ἡμῶν καὶ τῆς πατρίδος των, ποὺ θὰ τὴν αἰσθανόμεθα τοῦ λοιποῦ καὶ ἡμετέραν. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ καὶ νὰ προστατεύῃ τὰ Ἰωάννινα καὶ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς Γιαννιώτας ἀπὸ παντὸς κινδύνου καὶ πάσης θλίψεως καὶ ἀνάγκης, καὶ νὰ χαρίζῃ εἰς ὅλην τὴν Ἤπειρον καὶ τοὺς Ἠπειρώτας πλουσίας τὰς δωρεάς Του!

Κύριε Δήμαρχε, κύριε Πρόεδρε τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ πάντα τὰ ἀξιότιμα μέλη του, εἰς ἀγάπης ἀντέκτισιν ὁ συνδημότης σας Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης σᾶς ἀναμένει εἰς πρώτην εὐκαιρίαν εἰς τὴν μαρτυρικὴν ἐν Φαναρίῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν του, νὰ ἴδητε τὸν ὀμφαλὸν τοῦ Γένους καὶ τὴν Πόλιν, ὅπου πολλοὶ Γιαννιῶται κατὰ τὸ παρελθὸν διέπρεψαν λαμπρῶς καὶ πολυτρόπως εἰς μέγαν ἔπαινον τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος των, καὶ νὰ ἀρυσθῆτε ἐκ τῶν ἀνεξαντλήτων πνευματικῶν θησαυρῶν τοῦ Γένους καὶ τῆς Ἐκκλησίας νάματα ἀείζωα!

Καὶ αὖθις εὐχαριστοῦντες, εὐλογοῦμεν ἀπὸ κέντρου ψυχῆς καὶ καρδίας την τε πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν λαὸν αὐτῆς. Εἰρήνη ὑμῖν! Εἰρήνη

πᾶσι!-

Ομιλία του Δημάρχου Ιωαννιτών Ελλογιμ. Μωυσής Ελισάφ

“Παναγιώτατε πατέρα Βαρθολομαίε, Πατριάρχα του Γένους μας, και πλέον συμπολίτα μας!

Με ιδιαίτερη τιμή και χαρά εγώ προσωπικά και μαζί με σύσσωμο το Δημοτικό Συμβούλιο της πόλης μας, καθώς και όλους τους κατοίκους της περιώνυμης πόλης των Ιωαννίνων, σας υποδεχόμαστε, επισκέπτη και αποδέκτη της παρακλήσεώς μας να σας συμπεριλάβουμε στους πολίτες τους συναποτελούντας τούτη την πόλη.

Είναι ιδιαίτερη τιμή για εμάς το γεγονός, γιατί ξέρουμε ότι η ποιότητα των επιμέρους πολιτών αναβιβάζει την ουσιαστική εν γένει και την πολιτική ποιότητα κάθε τόπου και προβάλλει ιδεώδη και σκοπούμενα, που κάνουν τις κοινωνίες όντως κοινωνίες και όχι ένα δεμάτι με κοινά συμφέροντα, όπως λέει ο T. S. Eliot.

Έρχεστε λοιπόν, τώρα και σήμερα, σεις ο Πατριάρχης του Γένους των Ρωμιών στον τόπο μας και μας κάνετε την ύψιστη τιμή να δέχεστε να γίνετε και να λέγεστε συμπολίτης μας. Βέβαια έτσι είναι η υγιής διαδρομή των πραγμάτων, αφού μονάχα ο μεγάλος μπορεί να γίνει μικρός! Σε μας τους μικρούς όμως η αφορμή πρέπει να γίνει έναρξη να απαιτήσουμε εσωτερική, αλλά και εκπεφρασμένη απάντηση ο καθένας μας προσωπικά, και όλοι μαζί ως κοινωνία, στο πώς νοηματοδοτούμε την λέξη «Πατριάρχης».

Μέσα σε ένα κόσμο διαρθρωμένο σπονδυλωτά, οι διοικητικές αρμοδιότητες φαντάζουν πολλές φορές ως το κυρίως θέμα, ενώ δεν είναι πάρα θεσμική εξυπηρέτηση. Την ποιότητα του οποιουδήποτε την αναδεικνύει η “πίεση” της αρχής την οποία ανέλαβε, γιατί κατά την αρχαία παροιμία «Ἀρχή ἄνδρα δείκνυσι».

Πάντοτε σε τέτοιου είδους καταστάσεις η μάχη που έχει να δώσει, και το θέμα που θα υπηρετήσει κάποιος, είναι η αρμονία και η συναρμογή αξίας και αξιώματος. Πάντοτε μια αξία, και χωρίς αξίωμα, παραμένει ποιότητα που τρέφει τον κάτοχο και τους οικείους του. Πάντοτε ένα αξίωμα χωρίς αξία, εκθέτει τον κατέχοντα «καταργεί τον τόπο» (Λουκ. 13, 7) και ευτελίζει τα δημόσια πράγματα στο μυαλό και τις συνειδήσεις των “υπηκόων” – συνανθρώπων.

Σε εκδηλώσεις και συνθήκες σαν την σημερινή οι άνθρωποι καλωσορίζοντας και προσφωνώντας, πολλές φορές καταφεύγουν σε τετριμμένα κατά συνθήκην ψεύδη και σε αυτή την περίπτωση και οι δύο πλευρές είναι αξιολύπητες.

Αντιθέτως εγώ σήμερα δεν χρειάζεται να καταφύγω σε τέτοιας ποιότητας δικολαβίστικη παρουσίαση. Σήμερα ο τιμώμενος δεν έχει μόνον ένα αξίωμα, μεγάλο έστω και περίδοξο, αλλά έχει μια ποιότητα και μια αξία που τον κάνει να ξεχωρίζει και να γίνεται υλοποίηση και σάρκωση της Παλαιδιαθηκικής επισήμανσης των Παροιμιών του Σολομώντος που λέει: «Καύχημα τέκνων πατέρες αὐτῶν» (Παρ. 17, 6).

Πατριάρχης είναι ο πατήρ και φροντιστής, όχι μόνον των φυσικών απογόνων, αλλά και όλων όσοι αποδέχονται το κοινό στοχοθέσιο και υλοποιούν την διαδρομή της ευκταίας καταληκτικής επιδίωξης. Όσοι οραματίζονται την Γη της Επαγγελίας, όχι μόνον σε μία μεταφυσική προοπτική, αλλά και στο εδώ και τώρα, υπό συνθήκες που προβληματίζουν γόνιμα για την αλήθεια της μεταφυσικής προοπτικής. Και αυτό γιατί πάντοτε εμφωλεύει ο κίνδυνος ο εξαϋλωμένος κόσμος, που ιδεαλιστικά "φτιάχνουμε", να υποκαθιστά την πραγματικότητα, ακριβώς επειδή φοβόμαστε τον πραγματικό.

Για σας τέτοιος κίνδυνος έχει αποκλειστεί αφ' ης γεννηθήκατε. Αποτελείτε ένα εξαιρετικό μωσαϊκό, από ορθόδοξα παιδικά χρόνια σε συνθήκες "εκλεπτυσμένης" σύγχρονης δουλείας, με μαθητεία στον κόσμο της Ευρώπης και τις απόψεις, τις τοποθετήσεις και τον πολιτισμό της, όντας στην υπηρεσία της Μεγάλης Εκκλησίας. Ζήσατε ανάμεσα στην άβυσσο και στην δόξα, όπως γράφει ο ημέτερος Σίνγκερ: «…ένας άνθρωπος, που έπαιζε με τον θάνατο, όπως τα παιδιά στο δρόμο, παίζανε τα παιχνίδια τους» (Στο Δικαστήριο του πατέρα μου, Εκδόσεις Εστία, σελ. 140).

Γράφει για σας ο διάσημος Ορθόδοξος διανοούμενος Olivier Clement:

«Ο άνθρωπος αυτός είναι όλος αντιθέσεις, συμπληρωματικές πλευρές μιας δυνατής προσωπικότητας. Εύθραυστος και ταυτόχρονα θεληματικός, εξυπηρετικός, διακριτικός από τη μία, και από την άλλη δραστήριος και τολμηρός. Πολύ απλός, σχεδόν συνεσταλμένος, και, όταν πρέπει, μεγαλόπρεπος. Πολύ χιούμορ, αλλά το νόημα της αποστολής του σοβαρό και σίγουρο. Αυστηρός, προσεκτικός στις λεπτομέρειες, αλλά συνετά οραματιστής.

Μετρίου αναστήματος, πρόσωπο καθαρό, εντυπωσιακό για την λεπτότητα των γραμμών του και ιδίως για την οξύτητα του γαλάζιου βλέμματος πίσω από ευμεγέθεις φακούς. Νέος και γέρων ταυτόχρονα, ενώνει τον σύγχρονο πολιτισμό που ευνοεί τη νεότητα και τον παραδοσιακό, που το ιδεώδες του ήταν ο "ωραίος γέροντας" (καλός γέρων, καλόγερος)».

Εκφράζοντας την πανανθρώπινη απορία-αγωνία ο φιλόσοφος Άλασντερ Μακιντάιρ απορεί μαζί μας: Γιατί ο άνθρωπος χρειάζεται τις αρετές; Και απαντά: «Οι αρετές μας επιτρέπουν να δούμε τους εαυτούς μας και τους άλλους και τις σχέσεις μας με τους άλλους ως ενεργά ή δυνάμει μέλη κάποιου δικτύου του δούναι και λαβείν… Στο βαθμό που είμαστε αγαθοί, στεκόμαστε απέναντι στους εαυτούς μας όπως στεκόμαστε απέναντι στους φίλους μας και αντιστρόφως» (Αλ. Μακιντάιρ, Έλλογα εξαρτημένα όντα, Εκδ. Κουκκίδα, 2013)

Σεις, Παναγιώτατε, με την θέση σας και την στάση σας είστε μια υπαρξιακή απάντηση στην απορία για τον λόγο των αρετών. Μου είναι εύκολο να απαριθμήσω καταλογογραφώντας τις ήδη αποδελτιωμένες ενέργειες και δράσεις σας, ξεκινώντας από την επισύσταση-φροντίδα των Εκκλησιών (δεν εννοώ των κτιρίων), την Σύνοδο των Ορθοδόξων και την ανάδειξη της φροντίδας για το περιβάλλον και το πράσινο, από το οποία σας αποδόθηκε και ο επιθετικός προσδιορισμός «Πράσινος Πατριάρχης».

Όμως θεωρώ ότι αν το κάνω θα σας αδικήσω περιορίζοντας στα εύκολα την δραστηριότητά σας, που είναι κοπιωδέστατη, αφού πρέπει να είστε φως για όσους περπατάνε στο σκοτάδι και ζυγαριά για όσους ψυχανεμίζονται μη μπορώντας να κάνουν σωστές αξιολογικές κρίσεις μέσα στο νεογνωστικιστικό κόσμο μας του υποκειμενισμού και της σύγχυσης. Πιστεύω ακράδαντα ότι ο τρόπος και το ήθος σας φωνάζει (μαζί με τον Μοντερλάν στον «Καρδινάλιο της Ισπανίας» του) ότι «την ματαιότητα και την αξία των πραγμάτων δεν πρέπει κανείς να την ανακαλύπτει στο κρεβάτι του θανάτου, αλλά στα είκοσι πέντε του» και ότι «η αρρώστια της δράσης και η κωμωδία της δράσης, είναι για όσους δεν είναι ικανοί για τίποτε άλλο».

Όλα όσα κατορθώσατε δεν είναι για Σας αφορμή κομπασμού, γιατί «ο κομπασμός δεν συνίσταται απλώς στο να μεγαλοποιούμε αυτό που κάνουμε, αλλά έχει να κάνει με την απροθυμία να αναγνωρίσουμε ότι αυτό που κάναμε εξαρτάται και από την συμβολή των άλλων», όπως και πάλι μας θυμίζει ο Άλασντερ Μακιντάιρ. Κανένας δεν σώζεται μόνος του.

Παναγιώτατε, Εσείς είστε μια λαμπάδα και ένας λύχνος στην λυχνία της Εκκλησίας της Κωνσταντινούπολης, που δαπανάται χάριν της αγάπης αυτών που έχει να φωτίσει. Περάσατε από την σοφία της τραγωδίας του Σοφοκλή «Φιλοκτήτης», που μας διδάσκει ότι «ο τοξότης είναι ευφυής, όταν με τα βέλη του ουσιαστικά στοχεύει όχι απλώς ένα εξωτερικό στόχο, αλλά τον εαυτό του» και συνεχίσατε με την διδασκαλία της Γραφής (που περιλαμβάνεται στο 21ο κεφάλαιο του Δευτερονομίου), ότι οι πιστεύοντες είναι μία οικογένεια και στις κοινωνίες

τους όποιος βρίσκει ένα πράγμα ή ένα ζώο το φυλάει μέχρι να βρεθεί ο ιδιοκτήτης.

Σεις βρήκατε τον θησαυρό και τον φυλάτε σωστά για τους μελλοντικούς ιδιοκτήτες, ακόμα και γι' αυτούς που είναι «ἀπειθεῖς καί ἐρεθισταί» και «συμβολοκοποῦν οἰνοφλυγοῦντες»!! Άλλωστε «Ποιμήν ἐστί τῶν προβάτων, πᾶς ὁ τό διδασκαλικόν ἐκ τῶν πραγμάτων ἐγκεχειρισμένος ἀξίωμα» διευκρινίζει ο αρχαίος «μακαριστός Ερμηνευτής»!!

Παναγιώτατε, το ξέρετε πολύ καλύτερα από εμένα, ο σημερινός κόσμος κουτσαίνει γιατί πάσχει από κάποιο, κάθε φορά, πνευματικό εξάρθρωμα και τελικά αυτά τα κατ' εξακολούθησιν εξαρθώματα αθροιζόμενα τον καθιστούν κατάκοιτο!

Κατάκοιτος όμως σημαίνει αδυναμία αυτενέργειας και περιορισμός στον εαυτό του. Μπορεί η φύση του ανθρώπου ακόμα και ως ζώου, να είναι κοινωνική, όμως ως ανθρώπου είναι κοινωνικοπολιτισμική. Όλοι το ξέρουμε ότι ο άνθρωπος είναι «ζῶον πολιτικόν». Ως φυσική ατομικότητα ενεργεί αυτοεπιβεβαιωτικά. Ως μέλος όμως της κοινότητας και της πολιτείας στην οποία ανήκει πρέπει να ενεργεί αυθυπερβατικά. Να κάνει το καλό, όπως λέμε απλά και ίσως ανεπίγνωστα.

Θέλαμε, Παναγιώτατε, να Σας πολιτογραφήσουμε συμπατριώτη μας, όχι γιατί το χρειάζεστε Εσείς ή το έχετε ανάγκη, αλλά γιατί ήταν και θα είναι για μας η πνευματική σας παρουσία, ανάμεσά μας, βοήθεια ώστε να επιλέξουμε μόνιμο "δωμάτιο" παραμονής την συνθήκη εγκατάλειψης της φιλαυτίας! «Γιατί όσοι δουλεύουν μεγαλύτερο σκοπό, μπορεί να βάλουν τον σκοπό στη δούλεψή τους», όπως μας επισημαίνει στο «Φονικό στην Εκκλησία» ο T. S. Eliot. Και γιατί μια τέτοια απόφαση εξυπονοεί για την υλοποίησή της προσπάθεια για συνεχή αποδοχή του κόπου, προκειμένου σ' αυτή την διαδρομή να μη «συμπλεχθεί» πικρία για έναν κόπο που μοιάζει ατελέσφορος.

Οι γκρινιάρηδες, μοχθηροί άνθρωποι, αυτοί που επικρίνουν τα πάντα και διαμαρτύρονται για τα πάντα, έχουν ένα σοβαρό πρόβλημα που δεν πρέπει να το παίρνουμε ελαφρά. Αυτοί οι πικρόχολοι, δύσκολοι, απογοητευμένοι και περίπλοκοι άνθρωποι που περιπλέκουν και την ύπαρξη των άλλων, υποφέρουν από ένα ολέθριο κακό που τους καταβροχθίζει σιωπηλά.

Τους λείπει η αγάπη, δεν ξέρουν πώς να δώσουν αγάπη και αγωνίζονται να εκτιμήσουν την αγάπη που τους δίνεται.

Σεις, όντας πλέον συμπολίτης μας, θα μας μαθαίνετε ότι η αφίλαυτη αγάπη δεν είναι ιδιοτροπία. Αντιθέτως, μας ριζώνει στη χαρά.

Οι εραστές του Θεού και του ανθρώπου έχουν διαρκώς χαρά,γιατί η αγάπη και η χαρά κάνουν ένα τέλειο ζευγάρι.

Οι αγαπημένοι και αυτοί που ξέρουν να δίνουν αγάπη αποστάζουν το άρωμα της χαράς, γιατί η χαρά είναι το ένδυμα της αγάπης.

«Όποιος δεν αγαπά δεν γνώρισε τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη» (Α΄ Ιωάννη 4:8). Παρομοίως, όποιος δεν αγαπά θα ζει δυστυχισμένος, γιατί μόνον η αγάπη δημιουργεί χαρούμενη διάθεση. «Αγάπα λοιπόν και κάνε αυτό που θέλεις» (Αυγουστίνος).

Εμείς δεν έχουμε παρά να Σας ευχαριστήσουμε και πάλι για την τιμή που μας κάνετε και να Σας ευχηθούμε η χαρά του Κυρίου και η ειρήνη του Κυρίου να είναι η

Ι. ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ

Φωτογραφίες: Νίκος Παπαχρήστου / Οικουμενικό Πατριαρχείο